

BORSSZEM JANKÓ

VESSZŐFUTÁS.

Trfrt. Tizenkét év óta hányadszor próbátom! De most már akár hogy ütnek is jobbról-balról, keresztül viszem a javaslatom!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

— Fillokszera. — Phegyveradó. —

Pater Gönböcs. (Derülség.) Édes galambom lelkeim! T. ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatához, nékem is volna egy pár (szónok a két ujját mutatja) szavam. A filloxéra egy mérges bogár (a szónok mérges arczot vág.) Addig-addig rágja a szőlő tökét, mígnem az előbb viruló (a szónok virul) egészséges (a szónok duzzad az egészségtől) tőke, elereszti fülét farkát (a szónok megeselekszi) és hervadoz (bágyadt mozdulatokat tesz) soványszik, (hasát behuzza s megvékonyodik) elsárgul, végre meghal. (Egy pillanatra holtan terül el, de a mint páter Hérics föl akarja neki adni az utolsó kenetet, föléled s folytatja.) De vannak filloxéra-mentes szőlők, hol a tőke vígan tánczol (összeveri bokáját s tánczra perdül) a fűjő alszélben. (A szónok előadja.) Ezeket kár kitépni (haját szaggatja.) Ezek jó bort teremnek. Ilyen a tokaji, budai, neszélyi. (Közbeszólás: „az egi is jó!”) Az is jó, aranyom. (A nyelvél csettent. Közbeszólás: „a balatonmelléki is jó!”) Hogy ne volna már jó, gyöngyöm? (Közbeszólások: „a löllel!” „Hát a ruszti?” „Meg a diószegi!” „És a magyaráti?” „Somlyai?”) Mind jók édes lelkeim. (Kutfúró Zsigmondy görögül közbeszól: Üdön mén arisztón!) Igenis galambom, fűrödni, (úszó tempókat csinál kézzel lábbal,) de nem inni. (Iszik a markából.) Mindezek után, üdvözlöm az üdvös törvényt, mert szeretettel ölelem kebelemre (a szónok nyájasan szívéhez szorítja a mellette ügyelgő Wahrmaunt) hazám érdekeit. Éljen a haza és a társadalmi helyzet, éljen a magyar, éljen a szőlő, éljen a bor, a hit, a víz, a szabadság, a római pápa, a remény, az emberiség és a dogma! Ezek érdekei előtt minden egyéb elnémul. (A szónok elnémul. Nagy tetszés.)

Gyórfy Géza. Nincs jellemzőbb elnevezés az »adó« szónál. E szónak végén az »ó« betű mondhatatlan mélységgel fejezi ki a nép sóhajait, mikor adót kell fizetnie. Ad—ó! De az adó szó ma holnap már csak anachronismus lesz, mert adni már nem fogják önkényt, de igenis elveszik erőszakkal s így megtörténhetik, hogy ket évtized múlva Szarvas Gábor kénytelen lesz az »adó« helyett a »vevő« szó elfogadását indítványozni. Ez oknál fogva én mindenféle adás-vevés ellen vagyok s ha rajtam állna, örökre elbúcsúztatnám: »adó adió!« Mivel azonban ez nem lehetséges, legalább a fegyverekre ne tessék azt behozni, mert az igazságtalanság. Minden embernek van fegyvere s azt nem adózzák meg. Író fegyver a toll — megadóztatják-e? Nem! Szép asszony fegyvere a szem, ajk, váll s a többi. Megadóztatják-e a báját? Nem! Csak a szegény vadászbembertől irigylik a puskáját. Ez nem tűrhető s azért ellene puskázok.

Lázár Lajos. Őseimnek régi kardja

Fogason függ, rozsdá marja!

Ha a fegyveradó behozatik, őseinknek régi kardjáról nem énekelhetjük el ezt Petőfivel, mert nem tart-hatunk fegyvert. Ó — azok az ősök! Mennyivel különbek voltak a mostaniaknál! Ősök és hősök voltak együttvéve, míg a mai nemzedék satnya, gyatra, pipogya. Mért? Mert nem visel fegyvert. Nézzük a szerezsánt, a montenegró-

nust, a fegyverviselés mily önézetessé teszi. De bezeg ott nem is adóztatják meg a fegyvert. Nem csak adót ne hozzunk be tehát, hanem hordjunk magunkkal kardot, pisztolyt, puskát. Meglássuk akkor, mennyivel rövidebbek lesznek a felelések és disputák és ritkábbak a duélumok.

Orbán Balázs. Szólok a vadakról. Székelyföldön sok a vad — a dúvad. De a dúvad most búvad (Blázi!) mert a fegyvertől való félelmében búvában elbúvik. Ha majd nemtarthat a lakosság fegyvert, a búdúvadak neki bátorodva kijönnek az erdőből és megeszik választóimat. Vagy talán ezt czélozza a kormány?

Csanagyai. Azt aóvasnám ittend, hogy a miniszter uraakodó házi tagokat kivészen ez előttünk forgó adó alul. Szeretném, ha főmondódna és megfejtődne, hogy kicsodák annak az uraakodó háznak az taggyai?

Szapáry gróf. Felvilágosíthatom. Azon uralkodó rokonai, akinek fogadásán uraságod mint bandérialista anna 57. kirukkolt.

Apró hírek.

— **Gyógyíthatlan közveszélyes elmebeteg** ápolóházára nézve törvényjavaslat fekszik a ház asztalán. Méltó befejezése az antiszemita orgiáinak. Az országgyűlés atyailag akar gondoskodni egyes tagjai jövőjéről.

+ **Szegény Pázmány** meg van löve, meg azonfelül sajtóper van a nyakán. Csak ezután lesz neki egy pár baja!

× **Herman Ottó** már meg az „Ung. Israelit“ szerkesztőjét, dr. Back-ot hívta ki. Ez lesz csak a back-lövés (Börzeviczy.)

● **Nem lesz!** Börzeviczy hozta a hirt, hogy Back schlägt sich nicht, aber verträgt sich! (Fejn!)

□ **Névmagyarosítás** a P. N. szerint, mikor Lehotából lesz Kronhofer, Wagnerből meg Kladler. Heiliger Uhrwagri!

└ **Kerékpár-egylet** alakult a fővárosban. Tekintettel a veloczipéd nyaktörő sportjára már alakulóban van a „Kerékpárosok betegségélyző és temetkezési egylete“ is.

△ „**Kerékpározás**“! Igy magyarította a veleczipelést Thaisz főkapitány. Most tudjuk már, hogyan lehet elveszett kutyát »létre hozni«. Kerékpározás által.

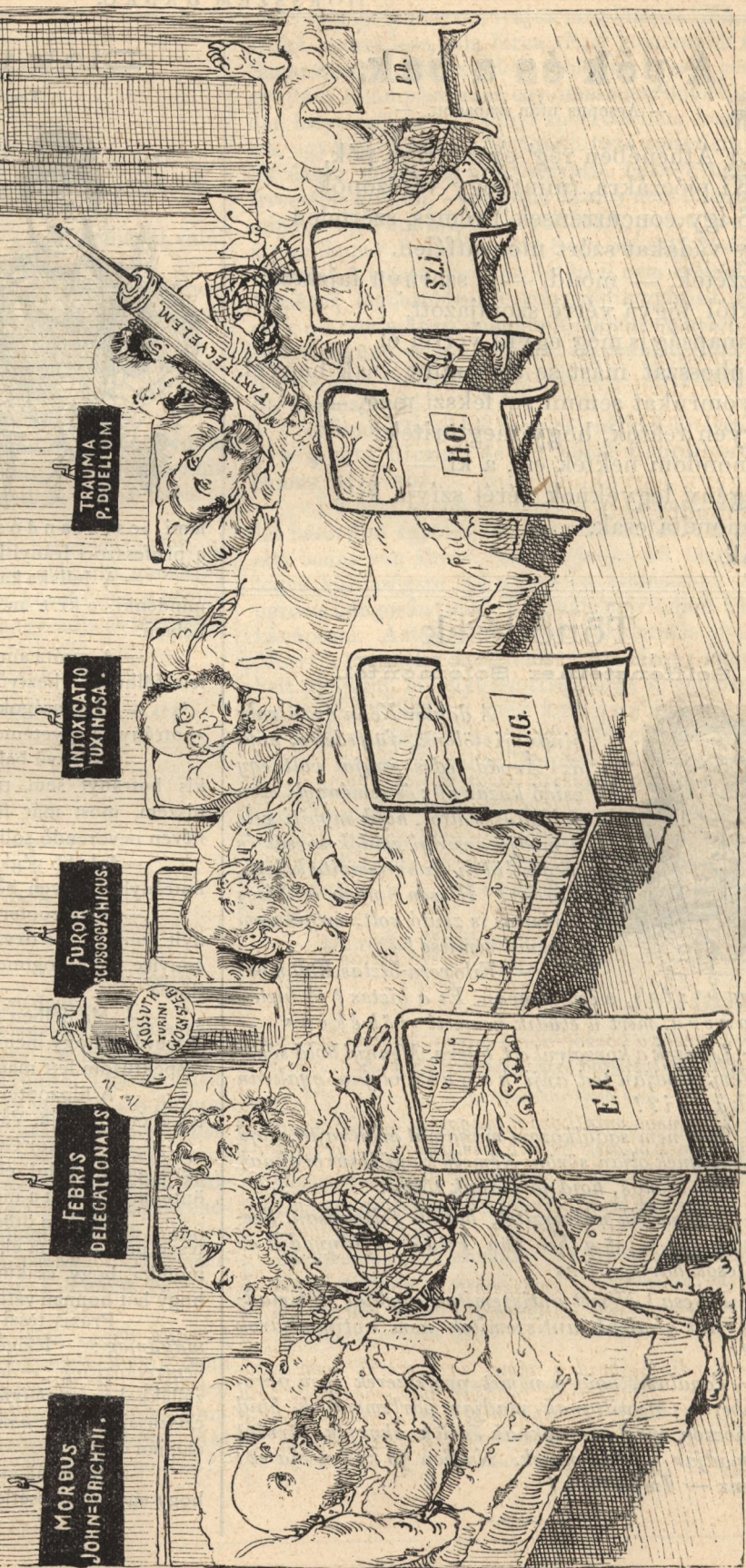
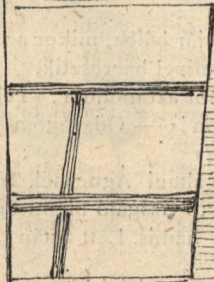
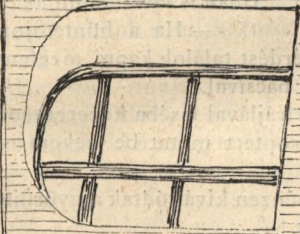
Σ **A vörös-kereszt-egyletnek** mindinkább tágabb működési tere nyílik. Disztornázás, vívómajszterek dulakodása, kerékpározás, Göndöcs szak-beszédei stb. mind megkövetelik áldozataikat.

Ω **900,000 db. süteményt** osztat ki koronáztatása alkalmára a nép közt a jószágos czár. De ki kezeskedik, hogy ama sütemények el nem sülnek-e?

* **Jó matematikusok** kiszámíthatnák, hogy hány titkos rendőrnek kell Moszkvában lenni, a mikor 6000 kellnerre van szükség a czár koronázásához.

SZÉLBALI

KÖRHÁZ

Helyreigazítás. A metsző a H. O. nyavalyját hibásan véste ki. Oly. „Furor scipiosus/higus.”

A pók és a bak.

— Aesopus után szabadon. —

LT Athenében rég' egy furcsa pók,
Ki pióczákra, (minthogy vérszopók,
S így concurrensék!) rémes, szertelen
Nagy vádakat szórt uton-utfélen.
»Nézzétek, — mond, — e szörnyü fajzatot,
Öröktől fogva vérre szomjazott,
S manapság is még egyre vérrel él
S naphosszat mást se tesz mint csak henyél.
A gyomrukat semmi se' fekszi meg, —
Szégyen reátok, hogy megtüritek!
Én mondom nektek ezt, a ki — — —
»Szegény legyeknek vérét szívja ki!«
Ezt mondta csak,
A bak.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— A dakter Kóhn ór, a rabbinos mi tölönk, fülfedezte, hojd az Árpád édes anyja volt egy zsidó kazar nü; és reméngyüli ezen fülfüdüzés áltol, hojd enyhíti vele a modjorarszági zsidók sorsát és megszelidöli az ontisemita kolera. Forcsa! Hiszen mogo a Jézos Krisztos is zsidó volt, mégis nem használ semitse!

— Filoxera-biztas. Kölömös!

A filoxera biztas, mert megvan. És a biztas meg filoxera, mert ü élüdik nemzeti »tökéken.«

— Lenézek a korzotrul a t. házra. Mennyi hold sógárhozza felém. Hodjan tod anji kapasz olejan gyakran hajba kapni?!

— Már nem sadálkozom magamat azon rajta, hojd a teáterek leégnek oljan sörön. Némely komédiant oraknak van az a rozsz szokás, hojd játszanak tüzzel.

— Harmadik univerzitét, hallok foltonosan. Szeretnék kérdezni mint a her fűn Petüfi: »Hányadik az egyetem, csak harmadik?«

— Forcsa! Német antiszemitek egyóttal antimadjarok is. Hát a mienk antiszemitek nem antimadjarok szintén?

— Tonálom, hoid a német profeszerek igen arrogáns emberek. Megtiltanak madjar parlamentnek, hoid türvént hozzon erdéli szawoknak és ük akarják türvént szabni madjar parlamentnek. Nadjon jó kodenczia ez: Intelligenz — Impertinez!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abventinus.

— Megint aza harmadik egyetem! Hát nem eleget lehet két univerzitáson mulasztani?

— Ha már fel is állítják azt a harmadik univerzitást, hogyan fog ez a régi kettővel konkurálni? Honnan kaparit hamarjában magunk fajta 8-ad évesekét?

— Különbén amint meglesz, oda megyek szigorolni. Tán csak adnak valamit a renoméra?

— Hónap végén még a luteriban is kezd hinni az ember.

— Ha a büntetőjogbul valami »csiklandós« kérdést talállok kapni, megfenyegetem a professzort Irányi Dani bácsival.

— A Juliska kasszirfrájlával faséba keveredtem. Így jár mindenki, a ki t. m. filozoptert mutat be nekem nyilvános helyen.

— A mióta annyi pénzen kiváltódtak a gyűrűim, restellem fölhozni a keztyümet.

— Ócskaságokkal kereskedik a »Budap. Hrlp.« Neki »botrány az egyetemen« még ujság.

— Szörnyü balekok azok az első évesek. Egy ártatlan kis botrányt sem tudnak tisztességesen elrendezni. Azt hiszem, most már fölösleges ismételve tiltakoznom bármi néven nevezendő solidaritás ellen.

— Inkább végképen kerülöm az egyetemet, mint hogy botrányhös legyen belőlem.

— A filozopter gázsija — ha volna — ennyit meg ennyit tenne ki. Az orv. növ. apanázsija felszökhet ennyire meg ennyire. De a jogonc zivilisztája felrüg annyi meg annyi fölre.

— Ma délben a tükörbe nézek, megfigyelem magam s észrevéve, hogy mennyire hasonlítok a jó mamához, szinte respektusom lett magam előtt.

— A filozopter csak akkor jár bálba, mikor az önkénytes évet szolgálja. Van ruhája, amivel beeresztik.

— A multkor Guszti professor azt mondja: »Tell Vilmos neve nem fordul elő okmányon!« — Odavágom szakértő öntudattal: »Hát a makk fölsön?«

— 29-ikén ötöst akartam váltani Ágnesnél. Természetesen nem fogadta el, mig szakértő vizsgáló bizottság ki nem mondta, hogy csakugyan: nem hamis. Lett aztán faggatás, hogy hát honnan vettem?

— Praxis teszi a tudományt: a házi kisasszonynyal a magánjog; — Iczigeimmel a váltójog; — kaszirnökkel a nemzetközi jog; — leibhordárommal a zálogjog; — jebuzellákkal az egyházjog; — öregemmel a zászmányjog; — czizsusaimmal a hadviselő felek iránti semlegességi jog alapján állok.

— Desperál, csödöt emleget a filozopterek kara. Kisült, hogy egy szerencsétlen kollegájuk dufla auflágot élvezett.

Nyilt levél

Bismarck herczeghez.

Herczeg!

N KIJELENTETI, hogy a Schulverein fogadatlanul dugja bele az orrát a magyar törvényhozás fazékjába?

Ön előtt nagyobb ágióval bir a monarchiával való szövetség, mint a mi megelégedésünk?

Ön vonakodik a pommerániai granátosok egészséges csontjait rendelkezésünkre bocsátani, hogy mint ultima rációval beverjük vele Trefort fejét?

Ön türi, hogy a középiskolai törvény életbe lépjen és nem borítja érette lángokba Európát, mint azt mi a becsületes száz néppel odalenn elhitettük?

Hisz mi akkor hoppon maradunk, tekintélyünk pozdorjává lesz és a jó százszok még belátják, hogy okosabb lesz megalkudniok a mi hátunk megett és fejünk felett a magyarral!

Mindezen mulasztásokért mi herczegségedet, a német nemzet előtt, mint Árminius elfajzott unokáját denuncziáljuk, ki a magyarokkal egy követ fujva, a német hazát és fajt elárulja és rendeljük, hogy adja át tárczáját Bunsennak.

Az ó-százszok nevében:

Wolf és Steinacker.

SPORT.

— Bicyclicus dolgok. —

Ce jeuti.

Krricsi dear,

Altalános enragirrozást arran-girrozott nekünk az imént egy nottoricus sportsman: Thaisz Flek. Egészen furieux vágyok. Je duhunge! Képzeld csak, a bicyclezést bezikkelyezte egy rrendőrri rrendelet rrideg párrágrráfusáibá. Hálálátlán inouiság! A leghásznávehetlenebb nonplusútrráváló minden telivérr bicyclopsnák! Krricsi lekem, I say, ez á Thaisz egy ...

egy ... , egy ... Tiszá!

Á nemes bicyvehiclet, mely nem egyéb mint á binocle á lábrrá álkálmázvá, megmászrrégelezni! Nom d'un anonyme! Nominatif d'un vocatif! Ne voilà-t-il pas qui nous flanke un rrendelet tout rondelet, ámitől egyszerre lehetetlenléssz az egész bicyclezés? Hát comforrtáblí áz á bicycle, hein? Vágy tárrgonczá?? Ávvágy tót tálicská???

Csengetyű legyen rrájtá, meg lámpás! Ná, áz bizony ritká sportt lesz, alla birca végig kolompolni á fányárr Sugarstreeten. (Mirxt den toblszinn?) este pedig gyujtáni á lámpást mint egy omnibusz, holott ugyis minden bicyclezőben ván ányyi sporttszellem, hogy szivárrözik, ugy hogy á vástág hávännáh tüze messzirre ellátszik. Es áztán minek ez á préservatif, mikorr ugyis eltílt á frrequeus utáktól, — mintha bizony nem frrequeus volná minden ut, á hol bicycle mutatkozík, merre hisz odá tódul á publikum? Beszéli áztán, hogy ott csak lássán szabád száládni, á ttrottoirron pedig épen nem szabád. Mily égbekiáltó, légberobbantó kontrrádikeziózás! Hiszen há csak *au trot* szabád mennünk, ákkorr minden ut, á melyen megyünk, *trottoirrá* lesz; há pedig trottoir, ákkorr eo ipsilon nem szabád rrákerrülnünk! Ez áztán logiká, by St. Sophismael!

Mondjá továbbá, hogy bálrrá kell kitérrni. Térrjen ki a semitá bíczígl, de mi nem! Ridiculous! Horridiculous, by Jove!

De még szebb áz, hogy á ki rrekedt, áunák bicyclet hásználni egyáltalán nem szabád. Mert hisz ez implicite benne ván ábbán, hogy á bicyclező tárrtozik á gyálogos közönségre hángosán rrákiáltáni. Á rrekedt perrse hángosán nem kiálthát, márrádjón hát odáházá kánápézni. Áztán áz á lámpás histórríá is olyan furrcsá. Merrt á rrendelet érrtelmében ázt bizony náppál is meg kell gyujtáni, mihelyt gyorrsán hájt áz emberr (ott áhol szabád); t. i. ködben meg kell gyujtáni. . . márr most há gyorrsán hájtok, ugy hogy köd előttem köd utánám, ákkorr fényes náppál is lámpást kell égetnem. Ecco! Eh bien, mon petit Krrics, mit szólsz ehez? Ki fog márr így bicyclezni? Bicycle for never! — ez á jelszó. Így nincsen raison d'être-je, nincsen raison d'avoir-já. Adieu, gyálog fiákkerr, félvérr brougham, lovátlán párrípá, . . . beleestél te is á velocipechbe! Poor dear bicycle, fare well!

Du reste, Krricsi dear,
yours truly

Wolff és Steinacker.

A trichines vöröshagyma.

— Antisemitikus boszú dal. —

Ónod-, Istócz- és Simonyi,
Útött boszunk órája!
Megnyílt előtünk a csodák
Legragyogóbb csodája!

Eddig csupán a keresztényt
Mérgezte a trichin meg,
És a nyavalyában csupán
A jó keresztény sinlett.

Eddiglen sajgott a szívünk
Hogy trichines a disznó —
S hogy tőle el van tiltva, ah,
A csúnya, csúnya zsidó.

Az osztó igazság, imé
Végtére törvényt láthat,
Elérte ítéletével
A gonosz semitákat.

A zsidó kedvencz étele
Megtételezve van ma —

Ó boldogság, édes öröm:
Trichines lett a hagyma.

Párisi micarême.

La France. Ez az én republikánus barátom annyira beragotott, hogy azt se tudom kinek a karjában szédüljek bele.

A legnagyobb antisemita

vagy

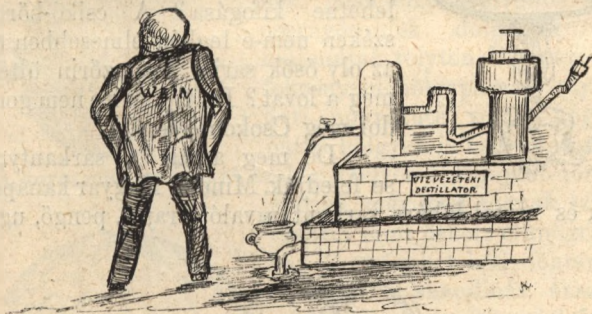
A budapesti vízvezeték gyilkos hatalma.

— Rémballada. —

DÜHÖS antisemita had
Iszonytató esküt fogad,

Hogy bármiként és bármi mód
Kiírtnak ők minden zsidót.
Szól Didó: »én lecsaholom!«
Vérhasovaj: »leförmedem!«
Szalaj: »nekik adom borom!«
Iván: »ablakjuk beverem!«
Onodi szól: »én Tisza-Eszlárt!
Teszek bennök iszonyu nagy kárt.«
És esküszik Istóczy végül
Dühödten, szinte belekékül:
»Csinálok nagy ribilliót
És így rontom meg a zsidót!«
Ismétlük karban mind e szót:
»Igy rontjuk meg mi a zsidót!«

Vízvezetész Wein hallja ezt
S gúnyosan mosolyogni kezd.
Az apparátus mellett állva,
Mellyel a vizet destillálja —
A Terézvárosát főleg.
Dünyög magában megvetőleg,
Vonván föl vállát a füléig:
»Ti szegény meddő antisémik
Kik mitse tesztek, csak lármáztok,
Kecskeméten komédiáztok,
Ti szátyárai a sok szónak,
Még egyetlen bitang zsidónak
Se vettétek el életét.
Én nem csinálok soha lármát,
Nem mondom el: a jakhecz jármát

A nép, mint törje, zúzza szét.
De én teszek:
Én vezetek.
A Terézvárosba vizet;
Hogy milyet, e kép adja vissza.

A mint a zsidó ezt megissza,
Annját se mond: Chevra Kadisu! . . .

Azonnal éltevel fizet.

Táviratok.

Páris, febr. 21. V. Henriket ép most emelték erőszakosan a rászármazott trónusra, daczára erős kapálódzásainak. A legitim párt egy küldöttsége szökteté meg ő spe-fölségét. Az uralkodó kegyetlenül kiabált, hogy az ő »órája még nem ütött« — elannyira kiabált, hogy liljom bokrétát dugtak a szájába s a sceptrumot léppel ragasztották bele a markába.

* * *

London, febr. 21. A rumuny teljhatalmazottnak duzzogása által veszélyezett szép kék dunai konferenciában az egyetértés ismét helyre állott. Az osztrák-magyar biztos kívánatára Románia képviselőjének, ki az értekezlethől ki van zárva, egy takaros szökőkutat s egy öntöző kannát megtöltöttek Dunavizzel s az előszobájába tették, s ott a kis államfiúcska gyermekem módon ártatlan vidámsággal foglalkozik a nedves kérdéssel.

Szalon-Népdalok.

Epedi: **Czirok Alfonz**
salon-betyár.

Jöjjön be nagysád, jöjjön be,
Csak solo vagyok ide be,
Deutsch Vili walzert inonál,
Ez lesz csak aztán élite-bál.

*

Báróéknál lobog a gáz,
Ragyogó csillagom galambom ?
Báróéknál lobog a gáz,
Most várják a reconnaissance-t,
Ragyogó csillagom, galambom ?

Champagneit ittam az este,
Ragyogó csillagom, galambom !
Champagneit ittam az este,
Most is spicezes vagyok tőle,
Ragyogó csillagom, galambom !

A parquetten alig állok,
Ragyogó csillagom, galambom !
A parquetten alig állok,
Mégis szeretnek nagysádtok,
Ragyogó csillagom, galambom !

*

Bakfis vagyok én,
Nagy lány leszek én,
Egy saisonra, vagy kettőre,
Bálba megyek én.

*

Fiskális ur, adja ki a gázsím,
Nem körmölök többé az aktáim,
Kineveznek engemet ma-hólnap,
Tiszteletbéli fogalmazóznak.

Nem raison ez, ne hagyjon el, Pistám,
Hisz' ön volt a legjobb patvaristám,
Parole d'honneur, emelek a gázsím,
Csak ne hagyja itten az aktáim !

Fiskális ur köszönöm jóvoltát,
Nem irok már többé expens-nótát,
Szép Izaurát ha rábizta másra,
Küldjön eztán mást a tárgyalásra.

Magyar műipari stíl.

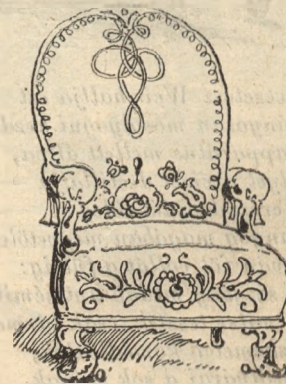

minap újra fölszínre került azon panasz, hogy nincs nemzeti stílünk a műiparban. Pedig de-hogy nincs. Csak tudni kell, hol lappang. Lappang pedig mindenütt.

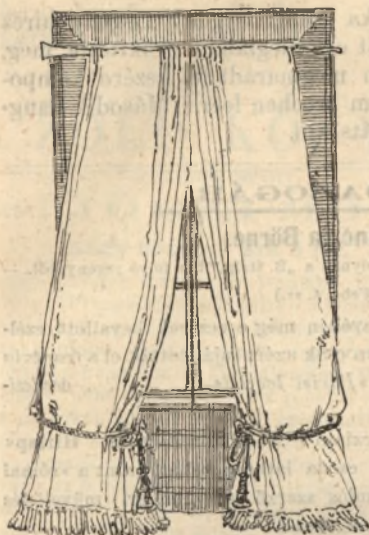
Butorzatunk a tulipántos láda-stil művészi kifejlesztése által még ideális szépséget nyerhet. Tegyük föl, hogy egy ily ládát Van Huysum vagy Ruysch Rachel festett volna tele tulipánttal; megérne 50,000 forintot. De a tulipántot mintázni is lehet, ezüstben, bronzban, lehet niellirozni, intarsiálni, mozaikozni, edzeni, vésni, karcolni, csak szagolni nem. A tuliphantáziának nincsen határa; tulipántos rózsafa-asztalka, mily pikáns műipari virág-ójtás! De másképen is megvan a mi nemzeti butor-stílünk. Pár év óta a plüssel bevont fa-butor igen divatos; mért nem vonjuk mi be természetes magyar állati plüssel? Csikó-bőrös szalon-asztalka ellen kinek lehetne kifogása? A csikó-bőrös széken nem-é legkényelmesebben ül az oly ösök sarja, kik szőrín ülték meg a lovat? De ilyesmire nem gondol még Csokonai sem.

De meg aztán a sarkantyut se feledjük. Minden magyar kanapé, szék és asztal lábára sarkantyú való tarajos, pengő, ugy

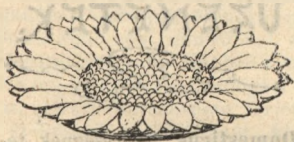
hogy megszólaljon, valahányszor ráülnek. A kárpitozásra nézve a borjuszájás stíl legmegfelelőbb; a függönyök fölül stilizált korcczal lehetnek ellátva, alul

pedig aranyos gatyarojttal. A függönyöket összetartó zsinórzat ékesen kidolgozott karikás ostorszíjjakból lehet alkotva, mely diszes nemzeti fonatokra is ad alkalmat. A sujtás használata természetesen igen kecsgetető, kivált ha a huszáros nadrág-arabeszkéket alkalmazzuk csöngettyű-száron, melyeket igen gazdagon ki lehet fejleszteni. A sallang szerepe is csak oly nagy lehet a butorzat díszítésében, mint a szónoklatban, mert hivatva van a jellemtelen inter-

nacionális bojtokat helyettesíteni.

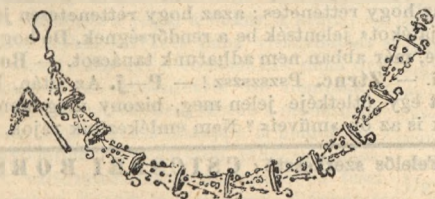
Majolika-iparunk sem lehet meddő. Hisz a tányérvirág eléggé nemzeti növény, mért nem szolgálna tehát mintául majolika díszíté-nyérokra? Valamint a debreczeni mézeskalács is, melynek ékes korondjai aranyozott bronzban vagy majolikában kiváló szép-

ségű ebédlői faldísz képezhetnek. Nem értjük továbbá, hogy esernyőyelek dolgában mért majmoljuk folyton Bécset? Rézfokosnyelű hölgyparazol oly eredeti nouveauté volna, hogy a párisi hölgyek is kapnának rajta. A korcsmai rovásokat ezeken, melyek a legújabb törvény szerint már meg fognak szűnni, ezentul mint őskori ethnographikus ékességeket kell fűntartani, valamint a skandináv ékszerek runákkal, az egyiptomiak hieroglyphokkal vannak díszítve.

Apropos ékszer! Hát nincs nekünk nemzeti ékszerészetünk? Csak a kalárisal kirakott és lószórral befont gyűrűkre utalunk, melyeknek technikája ép oly érdekes, mint fejlődésképes. Lószőr helyett arany drót, kaláris helyett igazgyöngy- és lady Dudley is viselni fogja. Igen gazdag motívum továbbá a bádóg pipakupak, lapos és csucsos típusainak számos árnyalatában. Mi-

niatur arany pipakupakból nyak- és óra-láncokat lehet fűzni. A pipakupak oly termékeny primitív műforma, minővel még a görögök sem rendelkeztek, még pedig minden anyagra alkalmazható, mert a gombkötő selyemből épp oly jól megcsinálja, mint az aranyíves zomán-

csos aranyból, a szobrász karrárai márványból s a cukrász cukorból. Ne feledjük továbbá, hogy van még egy ékítési motívumunk, mely mindenre alkalmas, t. i. a korsófülének az a bimbója, melyből a paraszt ember iszik. Ez teljesen megfelel a góth stíl »krabbé«-jainak, melyekkel minden góth építkezés egészen meg van rakva. Ily bimbókkal minden butort, edényt, eszközt lehet garnirozni s a dekoratív fantazia a legkecsesebb módon tovább is fejlesztheti.

A mi vászonkorsónk, melyet egy kárika ostornyél formájára szerkesztett oszlopon nyugtatunk, erre zézve utánczandó példakép szolgálhat.

Önkényt folyik ezekből az építészeti stíl: a szürgallér, bubos kemence és makra pipa motívumainak kupola és torony gyanánt való értékesítése.

Ime néhány adat, melyekből kiviláglik, hogy nemcsak nemzeti műiparunk, de eredeti magyar építészetünk is van.

Pulszky Károly.

A magyar Thalia bűja.

Ó bánat! Az egyik házamon a vörös kakas, a másikon a »szomszéduram kakasa«.

Gr. Zichy Géza berlini hangversenye.

— Az „Allg. Zg.“ után. —

NEMES gróf, ki hazája fővárosában a nemzeti muzeum elnökének díszes állását tölti be, a Kroll termében »bei ausverchenkem Hause« bámulatra ragadta remek játékaival közönségünket. Jellemzi művészetét ama lelkes tűz, mely hazája fiainak általában sajátja. Kettős érdeklődéssel hallgatuk a puszták szilaj, szabad fiát; bámulattal töltött el bennünket balkezének technikája, melylyel egyúttal politikai álláspontját is példázza. A gróf egyforma ügyességgel fogdossa össze hazája pusztáin lasso-jával a tomboló vad csikókat, mint zongorája a tomboló vad hangoikat. A Magyar Rhapszodiában szinte meglátszott rajta a tokaji lelkesítő hatása. Oly gyujtóan játszott, hogy a rendőrség a tüzoltó állomásokra kettős öröklet parancsolt. Gazdag zsinórzatu repertoirejának minden darabjához egy adag betyár romantika fűződik. Nem tudja feledni a figyelmes hallgató, hogy a művész a magyar alföld sivatagjain nem egyszer menekült meg rablótáma-

dásoktól hatalmas játéka által. Segeny Legeny híres banditával viselt dolgait egy elegiában örököltette meg, melyet az e vad tusában megmaradt fél kezére komponált. »Das Haus war zum brechen leer.« Második hangversenyén lóháton fog játszani.

CSODABOGÁR.

A francia Börne.

— Mutató P. Szathmáry Károlynak a „B. Hrlp.“-ban folyó regényéből. —
(Febr. 4. sz.)

» . . . De az ifju hevében még e vezérek bevallott czélzatain is túlment; a legtöbben csak azért sajátították el a francia nyelvet, hogy Börne híres »Párisi levelei«-t . . . eredetiben olvashassák«

(Börne leveleit francziául? A »Budapesti Hirlap« regénycarnokában nagyobb csoda látható tehát, mint a »római Paestum«-ban, melyről a tudós szerző az »Emberi művelődés történetében« oly szép dolgokat mesél.

»A szabad szó vértanúi« sokan vannak. De az ignoranciának mártirjai, e regény olvasói is, teljes mértékben birják részvétnket. B. J.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Domesticus. Nyereségnek tekintjük az összekötést. — Ördg. Fényes aprótüz. — M. M. Mint »eredeti utáncat« szintén becses.

Keritünk neki helyet. — »Az én doktorom«. Hygiea és Panacea bocsássák meg önnek hűtelen kaczkódását a muzsákkal. Aesculapius papa pedig simítsa meg önt a botjával. Exitus lethalis. — Góbé. Még a mi muzeumunkban is paradés darab. Kellőleg kitűmettven, mutogattni fog. — r. Nevezetes fogás. — P. M. Lettünk benne figyelemre méltót. — Dens. Csiky a Nemz. színháznak adta be a »Káviárt« s az »Athenaeum« adta ki. Ebben ön furcsát talál? Hisz az igen természetes. — X. Y. Zavaros. — K. L. Ön is csak a fátyol csücskét emelgeti, a helyett, hogy nyilvánosságra hozná, amit tud. Bizzék meg a mi részrehajlatlanságunkban. De mit rövjünk meg a másik magaviseletében? Ha ön lerántja róla a leplet, mi magát rántjuk le. De így az ön közleménye úgy hasonlít a gyanusításhoz, mint egyik rágalmat a másik pletykához. A »jóraló akademiust« szivesen üdvözöljük azon az állásponton, melyet kár volt neki egy perczig is elhagynia. — I+p. A két pécsi lap marakodása nem hallatszik el annyira, hogy tudomást vehetne róla a nagy közönség. De a komikumát kiéveztük. A szébalog »P. Figy.« fiók verhovayja ép úgy igyekszik förmedni, mint ahogy a »P.« csernátönyja nyekeregteni az ő végzetetlen periodusait, gazdagon megpékelvén azokat francia, német és angol idézetekkel. Hogy mi is éljük egy német czitátummal: »wie er sich räuspert und wie er spuckt, das hat er ihm fleiszig abguckt.« Ez t. i. szól mind a kettőnek. — P. D. Ragyogó elnevezélemény. Tojáss Dániel bátyánk, ha jól vagyunk értesülve, a jövő héten beállit nálunk. — Assyrius. Lap zártakor érkezett. S már most: requiescant in pace, a nagy és a kis gondolás is! — K. Zs. Jó, azaz hogy rettenetes; azaz hogy rettenetesen jó. — R. A. A »Tivoli-játékot« jelentsék be a rendőrségnek. De hogy ezt kinek jelentsék be, már abban nem adhatunk tanácsot. — Bolond. Megvirrad neki. — Ztrnc. Pszszszsz! — P-j. Az után, hogy évnyedenként egy ötletkéje jelen meg, bizony meg nem élhet. De hát melyek is az ön »művei«? Nem emlékeznünk rájuk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapesten, Ferencziek-tere 3. szám.)

megjelent, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

Szabadság a hó alatt,

vagy

A ZÖLD KÖNYV.

Történelmi regény.

Irta: **JÓKAI MÓR.**

Négy kötet, — ára 5 frt.

A nagygo tollu magyar író legújabb történelmi regényének tárgyát Oroszországból vette s a jelen nihilista mozgalmak első alakjait rajzolja a jelen század elejétől Sándor csárzáralkodásának utolsó éveiből. Azóta nagyon kevésbé változtak a viszonyok a nagy éjszakai bírdalomban. Műveletlen néptömeg baboná, néha egészen állatias gondolkozási móddal s érzékekkel s ez ezenkívül az európai civilizáció színvonalán álló uralmi osztály, e két egymástól teljesen különböző csoport alkotja ott a társadalmi életet, míg a történet fejlesztése a mindentelátó csárzár s ez ő kezében levő katonaság hatalmában van. A hó messze beteríti a vidéket, mondja a költő, hanem a mély hó alatt most is zöldül még valami, a minnek a gyökere nem veszi ki soha. Ezen valami a szabadság szeretet. Kalandorok s egyszerű vad természetű emberek kivül, kik különböző jellegű titkos társulatokban működnek, nemes lelkek is ábrándoznak a szent szabadság után. A jelen regényben Puskin, a költő képviseli ezen tyпуст. Mintha csak a mi Petőfinket látnánk feltűnőn a nagy költő alakjában. A legnagyobb veszélyeknek teszi ki magát, de e veszélyekből megmenti őt — a szerető nő. A regényben szereplő nők, mint Jókai csaknem minden művében — a legváltozatosabb fényben s különböző vonásokban tüntetik fel a női jellemet. Az ördöggel szemközt, ki megöli saját leányát, elárulja öntudatosan férjét, meghatva olvassuk az angyali szelidségű nő történetét, ki virághoz hasonlóan hervad el a legelső sugárna, melyet a rideg külvilágból nyert. De haldokolva is csak a szeretet áldását osztja szét. Eszínéért lelkesülő nők s durva, műveletlen teremtsékek egymás mellett tünek fel egy csoportban. Maga a csárzár is jelentékeny szereplő játszik ezen regényben s alakja igen rokonszenvesen van rajzolva. Az orosz társadalmi élet s történelem rajzolásánál szerző nagy tanulmányokat tett, mit gazdag jézuzeti is tanúsítanak s regényének egyes epizódjai ennél fogva nemcsak érdekes olvasmányt nyújtanak, de egyuttal tanítanak is. E műbe van csatolva többek közt Puskin Sándor « A cigány leány » című költői elbeszélése, mely most Jókai fordításában jelent meg először magyar nyelven.

FRIDÉNYI BANKJA.

Regény két kötetben.

Irta

ACSÁDY IGNÁCZ.

A két kötet ára 2 forint.

A most megjelent regény tárgya és alakjai napjaink magyar társadalmi életéből vannak véve. Szerző egy nagy bankalapítás köré csoportosította elbeszélést. Az első kötet egy nagy bank alapítását, a második a bank szétbomlását mondja el. Az alapítási szédelés s végül a bukás, a krach, valamint a könnyen, munka nélkül szerzett pénz visszahatása a társadalom különböző osztályaira erős vonásokkal, néha drámai elevenséggel vannak benne feltüntetve. De nemcsak a pénzvilág hősei lépnek elének a regényben, szerző a modern politikai, irói és társadalmi élet tipikus alakjait is bemutatja s izgalmas szerelmi honyodalmaival a folyton érdekes cselekményt még élénkébbé, változatosabbá s mulattatóbbá teszi. A cselekmény a fővárosban játszódik le, s gyorsan, élénken s érdekesen halad előre. A regény melyben belenyúl társadalmi viszonyainkba s főleg ama világba vezet az olvasót, melylyel regényíróink eddig kevesebbet foglalkoztak. A regény már e szempontból is megérdemli a figyelmet s az elolvasást.

PORZÓ TÁRCZALEVELEI.

Rajzok a társas életből, a családlád köréből, uti vázlatok stb.

IRTA

ÁGAI ADOLF.

Új olcsó kiadás.

2 kötet, 46 iv.

Ára 3 forint.

E cikkkel felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formálisan, mint tartalommal a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, gúny, költői melegség, finom részletezés s szellemes játékság, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarság, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyek a gyűjteménynek megadják súlyát s becsét.

SZINMŰIRÓK ÉS SZÍNÉSZEK

(1878—1881.)

Irta:

BEÖTHY ZSOLT.

Egy kötet 411 oldal. — Ára 2 frt 50 kr.

A komolyabb széptani olvasmányok kedvelői a legnagyobb élvezettel olvasandják e kitűnő alaposággal s megnyerő szép formában írt széptani tanulmányokat, melyek az utolsó négy év drámai s színművészeti életének összegezését tartalmazza. Nem futólagos benyomásokat, hanem nagy gondnal s szakszerűséggel kidolgozott képeket ad e mű. A gyűjtemény első csoportjának közös címe: « Régi és új magyar írók. » E szakaszban szerző nemcsak az írók termékeire, hanem az előadó kiválóbb színművészekre s szerepeikre is bővebben kiterjeszkedik. Itt találjuk a többek közt azt a nagyérdemű bírálatot Blaháné asszony művészi egyéniségéről, mely első megjelenésekor oly nagy figyelmet keltett.

A második csoport Shakespeare-nek, Molière-nek s Schiller-nek, a harmadik az újabb francia iskola hírneves képviselőinek, Augier, Coppée, id. és ifj. Dumas Sándor s Paileron egyes oly műveinek van szentelve, melyek színhatázaik állandó repertoirdarabjai. Ugyane kimerítő és sok szellemmel írt tanulmány van Bernhardt Sarah vendégtéátéről. Az utolsó szakaszban az első magyar politikai színmű: Ballasi Menyhért áruátadásának komédiája van taglalva.

A bálványos-vár.

Történelmi regény két kötetben.

IRTA

JÓKAI MÓR,

8-ad rétt 380 lap. Ára 2 forint.

Jókai legújabb regénye a szerző legérdekesebb tárgyú művei közé tartozik. Az ós székely pogány világ alakjait szokásait és a kereszténység ellen való küzdelmeit tárja föl Jókai előttünk egy megragadó mese keretében, melyben az ő elbűvölő phantasziája és páratlan nyelvezte a legméltóbban érvényesülnek. A regény hittere történelmi, a szerző megírásához ki főket használt, mindazáltal nem a száraz krónikás, hanem a ragyogó tollu regényíró szól hozzánk, a ki szív világot be tudja illeszteni egy sajátos élet külön körülményeibe, s a ki az emberi vonások mesteri rajzával meg tudja eleveníteni azt a rég letűnt, mystikus kort. A jelen regényben az alakok eredetisége, a vágyak és törekvések idegenszerűsége, a külső világ tarkasága, a szertartások korot pompája — s e mellett a szerelem hatalma, a családi élet idillje oly földolgozást nyert, mely mindvégig leköti a figyelmet s feszülté teszi az érdeklődést; nem is szólván arról a nyelvzettről, melyen ezuttal az ódonág sajátoság zamatja vonul végig s a mely valóságos kutsforrása lehetne a minden ízében magyaros, eredeti, változatoságban s fordulataiban meglepő kifejezési módnak. Nem csupán a tárgy rendkívülése, a fölfogás költőisége, hanem a szókincsek egész halmazza teszik becsessé Jókai legújabb művét. Nem csoda tehát, hogy az kezdettől fogva a legnagyobb feltűnést keltette, s hogy Rudolf trónörökös figyelmét is magára vonta, melynek a trónörökös a leghizelgöbben kifejezését is adott, midőn a szerző művét személyesen átnyújtotta. A regényhez külön függelék gyanánt fura történelmi jegyzetek vannak csatolva.

GREGUSS ÁGOST VERSEI.

Kis 8-ad rétt 220 lap, ára füzve 1 frt 20 kr.

Ugyanaz díszkötésben, ára 2 frt.

GÜRÜG TÜZ.

Elbeszélések mindenféle igazhívó népek történelméből.

IRTA JÓKAI MÓR.

Három kötet, — ára a három kötetnek 3 frt.

A legutolsó orosz-török háboru regyszerű eseményei önkénytelen hatással voltak a magyar költőkre, kiket e harc külvilágában is oly közelről érdekelt. E hatás egyik kiváló eredménye Jókai Mór «Gürüg tűz» című gyűjteménye. Az egyes elbeszélések a rajzok, melyek e három kötetbe fel vannak véve, mincsegek szoros összeköttetésben egymással. Az első nagyobb darab «Riumin» cim alatt a Kaukázus lakóit ismerteti. Száz és száz különféle hitű s vallású nép lakik ezen ismeretlen területen. A legbadaarabb vallásos fantasták, az összes európai s ázsiai nemzetek számuzőtjei gyűltek ide a rengetegekbe évszázadok alatt s utódaik, a természet csodái által védve, mindvégig megtartották egyedi jellegüket. Sok tekintetben rokon velők a nomád Kalmuk nép, mely ősei hitét s szokásait vittezsége s vándor természeté által tudta megőrizni. A muszka kormány csellet, pénzrel s hatalommal igyekszik ezen «vad» népeket a civilizáció számára megnyerni. De minden kísérlete hajtóerést szenved. A költő rokonszenve ezen egyszerű emberek pártján van s olvasóit is magával vonzza. A nagy orosz birodalom etnographiai viszonyait magyar szépirodalmi műből nem lehet oly élvezetesen tanulmányozni sehol, mint Jókai ezen művében. Különösen becses ezen gyűjteményben az első nagyobb elbeszélés, mely egy orosz tiszt — Riumin — kémjáték rajzolja a Kaukázus bensejébe az ismeretlen aranyterno vidékéig. Az utolsó elbeszélés a «Jedikulaba», végre egy egyszerű viszonyok között élt, de a nagyravágyás ördöge által mesés dolgokba bonyolódott kozák regényes történetét beszél el élénk s plastikus tömörséggel.

Továbbá:

Jókai Mór számos nagy regénye mellett utóbbi időnkben több rajzot és elbeszélést is írt, melyeket a fentebbi czim alatt gyűjtött össze. Nem kevesebb, mint tíz mű van itt, melyek a szerző régebbi vállalataiban a »Magyar Népvilág«-ban és »Üstökös«-ben jelentek meg először. Mily Nagybecsű és gyümölcény, mutatja az a körülmény is, hogy „Az egy huszas leány” elbeszélése, Jókai kisebb dolgozatai közt egyik legszebb darab, megjelenése óta német, francia, angol és olasz nyelvre is lefordított. E darabon kívül még kettő különösen kiváló érdekű a „Jedikulai rab”, melynek gyógy- és változatos meséje egy nagy regény tartalmával felér és részleteiben is teljesen visszautkrüzteti Jókai merész phantasiáját és tündéres elbeszélő tárgyát és a „Dagói taronyi” a középkori regékre emlékeztető módjával és megragadó rajzával. Ha a többi Jókai egyéniségét és szellemi erejét szintén tanúsító darabokat nem is vesszük figyelembe, maga e három mű elegendő volna, hogy e gyűjteményt Jókai minden tisztelője siessen megszerezni. A többi darabok czimel: A hazatért. Az utolsó kacaj. A nyulak históriája. Boszniai huszár kaland. Keleti regék. Tisztelt ház, karzat a buffet. Az érdekes fiatal ember.

„Triumph” szabadalmazott répa és gyökér vágógép.

Sokszorosán szabadalmazta, mindentől felülmulhatatlannak elismerve. — Munkaképes 700—2500 kiló vékonyabb vagy vastagabb szelét. — Kapható Krauss és Társ. czisz. kir. szabadalmaz. gépgyárában. Bécs, Währing, és pedig az 1-66 számú (készerő) 45 frt, a 2-ik számú (gépéperő) 50 f

A nekünk bemutatott! számtalan megbízható híresek köszönő iratok folytán ezen legdrágább és legelismertebb rendelési infót, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbárbóbb tapasztalatokkal párosulva, értékeket, a legmelegebben ajánljuk.

Dr. LEITNER

40 év óta fennálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 13. sz., titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricthurákat, minden női betegségeket, fehérlyószt és borbajokat, rüht 2 óra alatt leválaszt is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatalában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel. naponként d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig. 6

MÜLLER J. L.

illatszer- és pipereszappan gyáros BUDAPEST,

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. szám a., saját ház.

Raktár: IV. Koronaherczeg-utca 2., a „Virág királynéhoz”.

Ajánlom saját gyártmányu illatszereimet- és pipere-szappanaimat, úgy nagybani eladásra, mint a t. fogyasztó közönségnek posta utjání rendelésére.

Az általam készített:

MÜLLER J. L.-féle CSALÁDI SZAPPAN.

Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi tanár és Rókus-kórházi igazgató ur által nekem kiadott bizonyítványa szerint, a finom szappan fogalmának és minden ahhoz kötött követelményeknek tökéletesen megfelel, s a bőrnek lágyaságát és üdőségét idézi elő. — Darabja 35 kr., 3 darab dobozban 1 frt.

CARBOL SZAPPAN.

Dr. LENHOSSEK JÓZSEF kir. tanácsos és magy. kir. egyetemi tanár ur nekem kiadott bizonyítványa szerint, kitűnő övszer ragályos betegségek ellen és fertőztelenítő hatással bír s a bőrküütegeket eltávolítja. — Darabja 40 kr., 3 drb dobozban 1 frt 10 kr.

POUDRE DE SERAIL LEGFINOMABB ARCZPOR

BLAHA LUJZA (bárá Splényiné) ő méltósága kedvelt arczpora és általa a következő sorokkal tüntettetett ki:

Tisztelt MÜLLER J. L. illatszerész urnak Budapesten.

A Poudre de Serail, melyet ön feltalált, valóban kitűnő és nemében páratlan, mert nem csak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arcra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczpornól nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságáért jövőben mint kedvenc arczporomat kizárólag fogom használni és meg vagyok győződve, hogy fölülmulhatatlan jóságáért általános elismerésnek fog örvendeni.

Tisztelettel BLAHA LUJZA.

A Poudre de Serail fehér, rózsás és sárgaszinben kapható. Egy dohoz 60 kr, és 1 frt.

Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-eszköz nálam nagy választékban kapható.

Postai megrendelések utánvétellel pontosan teljesítettnek.

Árjegyzéket, kívánatra bérmentve küldök.

Minden czikk ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, s valódiságát a bizonyítja.

Fentebbi gyártmányok részben az alábbjegyzett elárúítóknál kaphatók:

- Arad: Tonga F. és társa a fekete kutyához. Elias Armán és Roz nyai Mátya.
- Brassó: Stenner Frigyes.
- Bonyhád: Kemollini József.
- Bánly-Hunyad: Fáy Vilmos.
- Hajdu-Böszörmény: Ray Lajos.
- Rékész-Csanba: Vargagh R., Babics E.
- Czegléd: Perany Sándor.
- Debreczen: Mihajlovits István, Göll Nándor, dr. Rotachnek Emil.
- Eger: Buzat Lajos, Küller Lőrincz.
- Eperjes: Scamidit Károly.
- Esztergom: Nitter F. és társa.
- Gyöngyös: Vozári Tomás. Bartel J.
- Győr: Horváth Ignác.
- Hatvan: Sperlach József.
- Hód-Mező-Vásárhely: Kiss Gyula.
- Jászberény: Vogronits Kálmán.
- Kalocsa: Horváth Károly.
- Kaposvár: Kerkás Tibvadar, Augustin Agoston, Lajpcz Gy., Babochal K.
- Karczag: Szódi S.
- Kassa: Hegedüs Lajos, Mogy Gusztáv, Jermy Károly, Quirfeld K.

- Kecskemét: Molnár János.
- Kolozsvár: Wolf János, Csapó Sándor, Biró János.
- Komárom: Kuchner Mihály.
- Léva: Bolemann Ede.
- Losozec: Plicuta Lajos.
- Máros-Vásárhely: Binder Károly.
- Mező-Túr: Borús István, Spett Dézso.
- Miskolcz: Grünwald Ede.
- Nagy-Atád: Pfazterer Károly.
- Nagy-Becskerék: Menzer Lipót.
- Nagy-Kanizsa: Bachrach J. H. Sommer József.
- Nagy-Károly: Filleki Pál.
- Nagy-Kikinda: Brettner Ernő.
- Nagyvárad: Unterkuhner Ferencz, Hering Sándor, Huzella M., Schön Miksa.
- Nagybánya: Haraszok József és fia.
- Nagy-Rőse: Nandrágy G.
- Nyiregyháza: Korányi Imre, Szepkó Alfred.
- Orosháza: Sperlag Ignác.
- Orsova: Freyler Ignác.
- Pécs: Zach K. Cserta Ignác.

- Pozsony: Bauer János.
- S.-A.-Ujhely: Pinter Ferencz.
- Szeged: Schuster Frigyes.
- Selmecz: Stánkay Ferencz.
- Szabadka: Gált György.
- Szarvas: Medvezky József.
- Szatmár: Dr. Lengyel Márton, Hászó ményí J., Bosin József.
- Szeged: Aigner L., Barcsay Károly, Fellmayer Antal, Kovács Albert, Ambrozay Károly.
- Szegszárd: Salamon Armin.
- Székesfehérvár: Szekerak és Horváth, Csikós Endre, Diabella György.
- Szentek: Várdy Lajos.
- Szombathely: Frankl és Ledvicsky Rudolf Alajos.
- Sziszek: Gureky Ferdinánd.
- Temesvár: Jaramlez Mihály, Steiner Ferencz.
- Topolya: Radány Bertalan.
- Vác: Millmann Géza.
- Zala-Egerszeg: Hollósy József.
- Zombor: Galle Emil, Micheli Gyula.
- Zólyom: Stig Lajos.

POMPADOUR CREME.

Ezen szer, melylyel a híres Pompadour-asszony szépségét késő agg koráig fönn tudta tartani, anélkül, hogy az egészségének ártott volna általam eredeti tisztaságban állítatik elő, s azt a tisztelt hölgyvilágnak a lehetőszabban ajánlhatom. — Egy tégely 1 frt 60 kr.

„IXIA LYS.”

a legfinomabb és legkedveltebb illatszer, mely illatának kellemessége és tartósága által tünik ki; flagonja 1 frt 50 kr és 3 frt.

„EAU DE COLOGNE”

saját gyártmányom kitűnő szer fej- és fogfájás ellen, nem csak a fejet és szemeket erősíti, hanem a bőrnek is puhaságot és üdőséget kölcsönöz, az arcz gyengesége és a szembajok megszüntetnek, ha ezt vízzel vegyítve aszmet mossuk, vagy egy vele megnedvesített ruháskával borogtjuk. Kis üveg 40 kr. nagy üveg 80 krajczár. Továbbá a következő kitűnőbb illatszerek: Jasmin fleurs d'Orang-Oponax, RézEDA-róza, Tuba-róza, Fehér-róza, Moha-róza, Chypre, Fleurs de Mai, Heliotrope, Jacinthe, Jockey-Club, Jasmin, Marachale, Mille fleurs, Muse, Newmown Hay (széna) Patchouly Spring flowers, Ylang-Ylang, Violette de parme; flagonja 1 frt 50 kr., és 2 frt 50 krajczár.

Salicil szájviz és fogpor.

Kiváló hatású bir a beteg foghus meggyógyulására s a fogakról az idegen alkatrseket eltávolítja. — Egy üveg szájviz 80 kr, kis üveggel 50 kr, egy dohoz fogpor 80 kr.

BRILLANTINE

folyadék lágságu kenőcs, mely a szakál és bajusz valamint a haj fényét és lágságát előbidezi, s a kihullástól és törékenységtől is megóvja. — Egy kis üveggel 70 kr., nagy üveggel 1 frt.